

KONTAKTEN

ÅRGANG 69 - NR. 135 - OKTOBER 2020

- og alle gode tanker de kan slet ikke dø, før endnu bedre tanker er spiret af deres frø!

**Elevforeningen TMR
og Sejergaardsskolens Elevforening**

E-mail: info@tmr-elevforeningen.dk
www.tmr-elevforeningen.dk
CVR-nr. 35957367

Skolens hjemmeside

www.sejergaardsskolen.dk

Elevforeningens adresse

v/formand Troels Hallig
Høgevej 1
2970 Hørsholm
Telefon +45 2423 2658
E-mail: th@troels-hallig.dk

Bank

Dansk Bank, konto 3117-3196000194
Swift adresse: DABADKKK
Iban nr.: DK 2330003117000194

KONTAKTEN

Blad nr. 135, oktober 2020
Årgang 69
Oplag 300
Herudover distribueres ca. 600 elektroniske eksemplarer direkte til elevernes forældre
Bladet er tillige tilgængeligt for alle på Elevforeningens hjemmeside

Redaktion og layout

Peter Tretow-Loof (ansv. red.)
Jane Jensen (grafiker)

Tryk

Nordvestgrafik

Næste nr. udkommer april 2021

Forsidefoto

Kælke- og skihop i bunden af dalen.
Smilende i forgrunden, Frederik Dessau.

INDMELDELSE

Elevforeningen TMR og Sejergaardsskolens Elevforening blev stiftet 4. juli 1943 med det formål, at styrke og videreføre fællesskabet fra skoletiden. Elevforeningen optager gerne nye medlemmer.

Indmeldelse til Elevforeningen
via e-mail th@troels-hallig.dk

INDHOLD

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE	4
KLUMMEN	5
ARTIKLER	
Udsolgt til opera på Sejergaardsskolen	9
Skolens fodboldhold 1966	11
Dalen	12
Atomkraft i Danmark	19
Kostelev-pigerne på TMR i 40'erne og 50'erne	21
MEDLEMSLISTE	25
KOMMENDE ARRANGEMENTER	29
JULEMØDET OG GENERALFORSAMLINGEN 2020 ER DESVÆRRE AFLYST PGA. CORONAVIRUS	
IN MEMORIUM	30
PERSONALIA	32

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Formand
Troels Hallig, R67
Høgevej 1
2970 Hørsholm
Telefon +45 2423 2658
E-mail: th@troels-hallig.dk

Bestyrelsesmedlem
Klaus Lunøe, R64
Allégade 22 F
2000 Frederiksberg
Telefon +45 2444 3458
E-mail: klaus.lunoe@gmail.com

Næstformand
Michael Huusom, R64
Havrevænget 208
2980 Kokkedal
Tlf.: +45 6166 2609
E-mail: michael@huusom.dk

**Bestyrelsesmedlem og
Elevforeningens repræsentant
i skolens bestyrelse**
Bendt Ole Løike, R66
Løvsangervej 44
4000 Roskilde
Telefon +45 2248 7862
E-mail: bo.loike@gmail.com

Kasserer
Trine Borre
Søvang 16
4000 Roskilde
Telf.: +45 5152 1881
E-mail: famborre@gmail.com

Suppleant
Finn Helmer, R67
Bakkevej 18
4350 Ugerløse
Tlf.: +45 2015 6510
E-mail: finn@helmer.com

Redaktør
Peter Tretow-Loof, R67
Ordrupvej 90, 1.
2920 Charlottenlund
Telefon +45 4588 4548
E-mail: peter@tretow-loof.dk

Suppleant
Kirsten Sørensen, R67
Kvarmløsevej 61
4340 Tølløse
Tlf.: +45 2874 6746
skovlyvej11@icloud.com

Sekretær
Anne Voigt, R67
Bøsssemagergade 1E
3150 Hellebæk
Telefon +45 3145 5031
E-mail: voigtanne@hotmail.com

Revisor
Flemming Jørgensen, R66
Hørsholm Park 16, 1. tv.
2970 Hørsholm
Telefon +45 2085 4206
E-mail: flemming@aabredde.dk

KLUMMEN

Af redaktør Peter Tretow-Loof

I år har der været to runde fødselsdage på vor gamle skole. Den 22. august, kunne skolen fejre sin 125 års fødselsdag, hvilket naturligvis vil blive markeret, når vi er ovre Corona krisen – forhåbentligt til næste år. Og den 6. august ville frøken Høyer endvidere være fyldt 125 år. Frøken Høyer var således en lille nyfødt pige – kun 19 dage gammel, den dag, skolen blev grundlagt.

Skolen startede som en lille privatskole og udviklede sig stille og roligt indtil frøken Høyer købte den i 1928 – 33 år gammel. Lidt efter kom frk. Hesseldahl til. Få år efter fik de den første kostelev – Margrethe Davidsen – og siden udviklede skolen sig til en anerkendt dag- og kostskole for drenge og piger og snart blev bygningerne på Sejergaardsvej for små til at drive kostskolen. Derfor blev Tølløse Slot overtaget og inddraget som et herskabeligt hjem for kosteleverne. Jo – der var stil over tingene den gang. Desværre brændte slottet ned under 2. verdenskrig, hvor ingen lykkeligvis kom til skade, og efter at have været indlogeret hos borgere i Tølløse i en kortere periode, flyttede kosteleverne så tilbage til skolebygningen på Sejergaardsvej, og der blev indkøbt ”Grønlænderhuse” (gule træbaracker), der blev opstillet på skolens grund og som fungerede som klasseværelser helt frem til for få år siden, hvor den sidste barak blev nedlagt.

Slottet blev senere genopbygget, men blev aldrig mere en del af TMR Sejergaardsskolen. (Til jer der ikke ved det, står TMR for Tølløse Mellem- og Realskole).

Frøken Høyer ejede og drev skolen sammen med frøken Hesseldahl, der desværre døde den 13. august 1962. Da var frøken Høyer blevet 67 år gammel og kunne godt se, at der skulle nye kræfter til. I 1963 fik frøken Høyer Knud Binzer, tidligere lærer ved skolen, og nu rektor for seminariet i Godthåb (Nuuk) på Grønland, overtalt til at overtage ledelsen af skolen, der ved den lejlighed blev gjort til en selvejende institution. I skoleåret 1963-1964 kørte frøken Høyer så parløb med Knud Binzer, hvorefter hun trak sig tilbage til sit nye hjem i Fredensborg.

Det var ikke kun en "dans på roser" for frøken Høyer. Da kostafdelingen – Tølløse Slot – brændte, gav det mange problemer. Frøken Høyer og frøken Hesseldahl havde ansvaret for flere kostelever, hvis forældre, grundet 2. verdenskrig, var fanget i udlandet – bl.a. i Fjernøsten, og således ikke kunne betale skolepenge og ophold. Men de blev nærmest adopteret og fik lov til at blive på skolen.

Kostelevernes og frøknernes hjem var nedbrændt, besættelsesmagten var på et tidspunkt interesseret i at beslaglægge skolen på Sejergaardsvej, hvilket frøken Høyers karisma og overtagelsesevne dog heldigvis fik forhindret. Skolen fattedes hele tiden penge, men alligevel lykkedes det at "holde skruen i vandet" og fra omkring 1950 igen at få tingene til at fungere – såvel praktisk som økonomisk. I perioder var økonomien dog stadigvæk stram – hvilket kunne opleves med maden, hvor de gamle grødretter, frugtsupper og ikke mindst rester stod på menuen. Fordelen var, at vi børn så lærte ikke at være kræsne, og at mad ikke måtte gå til spilde.

Dagskolen, der dengang udgjorde ca. halvdelen af eleverne, gav også et økonomisk tilskud, så økonomien dog holdt sammen – også godt hjulpet af skolens lokale leverandører, der vist ikke har tjent meget på deres leverancer til skolen.

Mange, der ikke har kendt frøkerne, har svært ved at forstå den næsten afgudsdyrkelse, der var af specielt frøken Høyer (og stadigvæk er blandt hendes gamle elever). Med sit kristne sindelag og dybe tro formåede hun næsten at "gå på vandet". Hun forstod at skabe smukke hjemlige rammer for kosteleverne og gode skoledage med dygtige og inspirerende lærere. Alle elever på skolen – både kost- og byelever fik en god og omsorgsfuld opdragelse, hvilket de fleste af os, der har gået på skolen, har nydt godt af i vor voksen tilværelse, men ikke altid fattede, mens vi gik der.

Frøken Høyer var stærk som en okse, kunne sætte sig i respekt over for alle og havde en stor kærlighed til sin skole, og os, der gik på den. Men hun var samtidig en streng dame af den gamle skole, så det med kærligheden, havde vi børn nok lidt svært ved at se ind imellem.

Hvad frøken Høyer har betydet for Sejergaardsskolen, tidligere samt nuværende elever og medarbejdere er mere, end de fleste kan forestille sig.

Der var en enorm respekt for hende alle steder – blandt forældre og elever, blandt medarbejdere og lærere, blandt leverandører og blandt byens borgere.

Den støtte, ikke mindst moralske, frøken Høyer fik, var med til at sikre, at skolen blev holdt i live gennem de svære perioder, der har været.

Fra 1964 var det hr. og fru Binzer der ledte skolen igennem en svær tid med frigørelse og ungdomsoprør, samt hvad det førte med sig. Knud Binzer prøvede at holde skolen på den gamle ånds spor, men det var svært, specielt gennem '70erne, når de sidste elever fra frøknernes tid forlod skolen. Siden kom hr. og fru Lambrecht. Her blev skolen på mange områder en anden, og det gik ikke altid lige godt, og jeg tror, at de simpelthen "smed håndklædet i ringen". Næste forstanderpar var hr. og fru Kjølbye, der fik sat mere skik på skolen igen og som tog initiativet til at starte en musikefterskole. Det var noget af en opgave, at være lederpar på en skole, der, mere eller mindre, skulle op ad dyndet. Da hr. og fru Kjølbye holdt op, blev en af skolens værdsatte og dygtige lærere Christian Olsson forstander, og med ham begyndte der virkelig at ske noget med skolens bygninger, med nye klasseværelser, stor sportshal og meget mere. Skolen forandrede udseende meget, men den gamle hovedbygning besluttede man at bevare, og skolen kom herefter i en god gænge med en ny skoleforstander Flemming Ellingsen som nu overtog roret.

Flemming fortsatte den positive udvikling på skolen, hvor der nu blev sat ekstra fokus på det pædagogiske ligesom skolens rammer fortsatte med at forny sig på en særdeles positiv måde, og vi gamle elever kunne igen virkelig fornemme at skolen gav respekt både i og udenfor kommunegrænsen.

Da Flemming Ellingsen har mange ambitioner, ville han en dag godt prøve noget andet end at lede en stor skole, og så skulle der igen findes en ny forstander. Skolens dygtige bestyrelse skulle nu finde en afløser til Flemming, og det har jo nok ikke været så let, men så dukkede en af skolens meget dygtige og værdsatte medarbejdere frem på arenaen, nemlig skolens nuværende leder – Eva Hede. Man kan naturligvis ikke sammenligne Eva Hede med frk. Høyer, det ville Eva sikkert også betragte som en uartighed. Men Eva Hede har altså en del af hendes bedste kvaliteter, og der er stor respekt omkring hendes virke. Og så deler de passionen til musikken og sangen, selv om der er stor forskel på Schubert og Anne Linnet.

I dag er skolen jo, som bekendt, ikke nogen traditionel kostskole mere, men uden frøken Høyer, havde skolen slet ikke kunnet fejre sit 125 års jubilæum den 22. august 2020.

I dag kan vi alle sammen glæde os over, at vores gamle skole har udviklet sig til den skole den er i dag. En fremragende dagskole, der er blandt de absolut

bedste og tilknyttet en musikskole, der er med til at underbygge elevernes dannelse. Og derudover har skolen en af landets absolut bedste musikefterskoler, der gennem årene har fostret adskillige dygtige og kendte musikere og som leverandør af studerende til Musikkonservatoriet.

Et stort tillykke til skolen og en stor tak til frøken Høyer og frøken Hesseldahl samt til alle jer, der har været med til at udvikle Sejergaardsskolen til den skole, den er blevet. Og tak til skolens leder Eva Hede samt bestyrelsen og skolens medarbejdere for at holde tingene i hævd, og samtidig fortsætte den positive udvikling.

Til orientering vil KONTAKTEN, som nævnt i sidste nummer fremover kun blive trykt 1 gang om året, nemlig forårsnummeret, der bl.a. indkalder til generalforsamlingen. Til gengæld vil der herefter løbende blive annonceret nyheder og informationer på hjemmesiden.

Vi opfordrer alle til at møde op til vor generalforsamling, vi desværre blev nødt til at udskyde pga. Corona virussen. Vi har således valgt at lægge den sammen med vores julemøde den 22. november 2020 kl. 12.30, hvor vi starter med at lægge blomster på ved frøknernes mindsten foran skolen kl. 12.00.

Vi efterlyser gode og positive input vedrørende elevforeningens fortsatte og fremtidige virke, samt spændende artikler.

Bestyrelsen og jeg vil gerne ønske jer alle sammen en rigtig glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår, når vi kommer så langt. Samt en nær fremtid uden Corona Virus.

Pas godt på jer selv.

På forhåbentligt gensyn til vor generalforsamling og julemøde.

De bedste hilsener

Peter Tretow-Loof
Redaktør

Pianist Ulrik Stær og supranen Helene Hvass Hansen gav de fremmødte en uforglemmelig aften.

UDSOLGT TIL OPERA PÅ SEJERGAARDSSKOLEN

Af bestyrelsen

Onsdag den 5. februar 2020 inviterede Sejergaardsskolen til "Operarier, klassisk ønskekoncert – og tapas", og det blev på alle måder en fantastisk aften.

Allerede en time før koncerten begyndte de 110 koncertgængere at indfinde sig i den smukt opdækkede Samlingssal, hvor støtteforeningen, Sej-Musik, var klar til at beværte gæsterne i deres café.

I velkomsten fra Sejergaardsskolens Musikskoleleder, Holger Beck, blev det bl.a. fortalt, at det smukke flygel i Samlingssalen er en gave fra Høyer/Hesseldahl-Fonden, og at det giver nye muligheder for den klassiske musik på skolen.

Derefter blev der budt velkommen til aftenens kunstnere, sopranen Helene Hvass Hansen og pianisten Ulrich Stærk, der aften igennem yderst levende guidede det lydhøre publikum gennem musikprogrammet.

Ulrich Stærk, der er en af Danmarks mest benyttede akkompagnatører og koncertpianister, lagde ud med 3 temperamentsfulde præludeer fra Gershwins "Rhapsody in Blue" – flot og følsomt fortolket på det velklingende flygel.

Herefter forendes de to blændende musikere i bl.a. Gershwins "Summertime" og opera-arierne "Quando m'en vó" (Musettes vals fra Puccinis La Boheme), "Je veux vivre" (Juliettes vals af Gounod) samt "Glitter and be gay" (Bernstein)

Sopranen Helene Hvass Hansen sang utroligt smukt og medlevende og med masser af mimik, dramatik og humor, så tilhørerne i den grad blev inddraget i operaens mange følelser og musikalske facetter.

I pausen kunne koncertgæsterne nyde et overflødigshorn af lækre tapas i foyeren, alt sammen forberedt af Sejergaardsskolens utrættelige og dygtige kok, Kasper Henriksen. Der faldt mange rosende ord til ham for lækkerierne.

Efter pausen var det tid til ønskekoncert, hvor der fra en hat med tilskuerønsker blev trukket titler på klassiske klaverstykker, som Ulrich Stærk skulle spille. Af de udtrukne numre kan nævnes så store klaverstykker som bl.a. "Für Elise" og "Elvira Madigan" – spillet helt uden noder og uden forberedelse. Underholdende og imponerende!

Ikke mindre imponerende var det, da der også blev trukket et ønske med en opera-arie: Puccinis "Oh mio babbino caro". Denne opfordring greb Helene Hvass Hansen som det naturligste i verden og sang smukt den populære arie.

De mange begejstrede tilskuere kvitterede for den utroligt flotte aften med langvarige klapsalver og stående ovationer, der kastede ekstranummeret "You'll never walk alone" af Rodgers og Hammerstein af sig.

Efter store åbne og udsolgte pop-koncerter med bl.a. Wafande, Rugsted/Kreuzfeldt, Moonjam og Hugo Helmig, var operaaftenen Sejergaardsskolens første rent klassiske koncert, så arrangørerne var spændte på, om der også var publikum til den genre i Tølløse. Og det var der: Allerede 4 uger inden koncerten kunne der meldes alt udsolgt, så Sejergaardsskolen takker for publikumsinteressen og lover lignende koncerter i fremtiden.

Sejergaardsskolens næste åbne koncert bliver i øvrigt den 25. maj, hvor ingen ringere end crooneren Bobo Moreno, sammen med A Very Big Band synger Sinatra. Billetterne sættes snart til salg på Billetto.

SKOLENS FODBOLDHOLD 1966 VAR SUVERÆNT

Af bestyrelsen

Landsholdet var de ikke, men det var et utrolig stærkt hold med flere spillere hjemtaget fra udlandet. Bl.a. Thobo fra Spanien.

Billedet viser det suveræne hold sammen med assisterende træner – lærer Oemig Jensen.

Fra øverst til venstre: Lærer Oemig Jensen, Michael Holmes, Hans Mogens Thobo-Carslen, Søren Lænkholm, Niels Jørgen Lundehøj Andersen og Bjarne Johansen. Mf. Troels Hallig, Henrik Skotte og Frank Kristensen. Nederst Kim Meyer, Niels Ree og Carl Axel Andreasen.

Redaktionen er lidt i tvivl, men vi tror, at billedet er taget lige før en meget vigtig kamp mod Real Madrid eller St. Merløse.

Snefoto af Alléhuset – den del af Alléhuset, der vender mod dalen

DALEN

Af Klaus Lunøe, R64

I 1950'erne og ind i begyndelse af 60'erne var Sejergårdsskolen langt fra bebygget som i dag.

I den gamle hovedbygning, der stod hvor den står i dag, var der ingen klasseværelser, men der var sovesale, soveværelser, spisestuen og stuerne samt Frøknernes kontorer. I kælderen baderum, hr. Svensons skopudsningsrum, depot for sengelinned, en systue, ligesom kostskoleuniformerne og elevernes tøj blev bestyret dernede af frk. Henriksen.

Uden for hovedbygningen, og i det, der var stuerne dengang, altså mod vest, lå en fin lille blomsterhave med en lille græsplæne og bassiner. I forlængelse af haven lå 4 små, og 2 lidt større træbarakker.

De blev kaldt for grønlænderhusene, da hvert hus/barak havde et grønlandsk bynavn på dansk. Som jeg husker det, hed grønlænderhusene Godthåb, Holsteinsborg, Julianehåb, Egedesminde, Jakobshavn og Sdr. Strømfjord.

Hvert grønlænderhus kunne huse en klasse.

Op ad den lille bakke fra hovedbygningen – mod det, der dengang var den store legeplads – lå 2 noget større træbarakker, hver med 2 klasseværelser, delt op af en lille mellemgang med et lille kontor, som skolens lærere kunne benytte. Disse 2 huse hed Alléhuset og Pilehuset.

Den sidste opførte træbygning fra dengang, som i forhold til de andre træbarakker var en del større, hed Allégården. Den blev opført parallelt med den lille fodboldbane, som lå syd for den store fodboldbane.

I midten af Allégården, var der en stor sal, hvor vi begyndte at synge morgensang hver dag kl. 09.30. Den store sal blev også brugt til læsetimer og skriftlige eksamener samt filmfremvisning, foredrag og møder. I hver ende af Allégården lå der et klasseværelse.

Alle træbarakker/klasseværelser blev dengang om vinteren varmet op med koks. Et større arbejde for skolepedellerne hr. Svenson og hr. Sørensen, at holde gang i alle de koksovne.

Derfor kunne der nemt være for koldt eller for varmt i klasseværelserne, for det var ikke sådan at regulere varmen i klassen på anden måde end, ved at lukke vinduer op og i. For det meste var koksovnene så varme, at man kunne riste et stykke franskbrød fra eftermiddagsteen bag på kakkellovnen ved ligesom at klister brødstykkerne fast bag på dem. Franskbrødet med smeltet smør, blev efter 5 minutters tid ganske velsmagende.

Skulle man have tavleregning, skete det, at frække elever lagde stearinlys på kakkellovnen. Så stank det så rædsomt, at alle måtte forlade klasselokalet.

Som nævnt havde skolen dengang masser af udenomsarealer.

Der var den store fodboldbane, som blev flittigt brugt både i skoletiden og i fritiden, og som har været godt beskrevet i tidens løb.

Derudover var der den vidunderlig grønne dal, som lå vest for den store legeplads. Alléhuset lå mod nord for legepladsen og Pilehuset lå syd for legepladsen.

Hvor dalen begyndte mod vest, var der et langt jerngelænder, som blot bestod af et langt vandret jernrør, understøttet af lodrette jernrør for hver ca. 5. meter. Gelænderet var grænsen mellem den store legeplads og dalen. Gelænderet må have været 30-40 meter.

Der var mange drenge, og men også nogle piger, der skulle prøve at gå balancegange på det jernrør.

Det var farligt. Jernrøret kunne straffe én hårdt. Hvis man ikke kunne holde balancen, faldt og fik jernrøret mellem benene, drejede rundt, og landede hårdt på jorden. AV.

Udsigt over den snebelagte dal

Mod sydvest grænsede dalen, med forholdsvis stejle skrænter, op til den store fodboldbane. Alleryderst mod vest, grænsede dalen til Møllevej, hvor det gamle mosteri og den gamle margarinefabrik lå.

Fra den lille fodboldbane/den sydlige del af den store fodboldbane, skrånede dalen græsbelagt ned uden buske eller træer.

Dalen var en kæmpestor og herlig legeplads.

Om sommeren med grønt græs og den lille skovbevoksning, som voksede op ad skrænterne mod den store fodboldbane.

Der kunne drengene lege cowboys og indianere mellem træer og buske. Der kunne man i skjul ryge sin første cigaret, læse til eksamen, eller dase og sole sig om eftermiddagen.

Mest om foråret, når sneen smeltede, men også om efteråret, og det havde regnet meget, dannede der sig en sø i bunden af dalen, op til 20 – 30 cm dyb. Det var sjovt at gå rundt med gummistøvler i søen, sejle med små skibe af papir eller træ, forestillende sig et stort hav.

Men om vinteren, der var dalen allerbedst. Og der var vintre dengang i 50'erne med masser af sne, som man kan se, at fotografierne.

Når nysneen kom til Sejergårdsskolen skulle alle passe på, for så kom sneboldskampene. Næste ingen undgik at få en snebold i nakken, og næsten ingen undgik at blive vasket i sneen eller få hældt sne ned i bukserne.

Når der var nok sne, kunne man stå på ski ned af bakken fra den lille fodboldbane. I det bedste skiføre, kunne man nå langt ned i bunden af dalen.

Der blev bygget skihop af sneen med en højde på op til nok 75 cm, så de bedste af skiløberne kunne få sig et godt hop på flere meter.

Mange skulle lære at stå på ski, og det blev til mange grin og råb, før man kunne styre skiene, som jo dengang var tunge, og hvor spænderne ikke sprang op, hvis man faldt.

Men de kælkende fyldte mere end skiløberne, for der var mange flere kælke, end der var ski.

Når sneen var blevet fast og glat, kunne man med et godt tilløb kaste sig ned ad bakken på en kælke, og suse ned i dalen, råbende og skrigende for at advare om, at her kommer jeg.

Nogle kælke var bedre end andre. De havde bedre meder og det gav fart. Med en sådan kælke, kunne man med et tilløb hen til bakken og i det rette sneeføre, nå bunden af dalen. Der var mange konkurrencen om, hvor langt, man kunne komme med sin kælke

Andre kælke var 3- eller 4-mandskælke. Det var sjovt at se, når en sådan kælke – fuldt pakket – drejede for hårdt, og alle de, der sad på den tumlede rundt i sneen.

Frk. Høyer og frk. Hesseldahl gav også lov til, at vi kostelever kunne kælke eller stå på ski ned ad dalen om aftenen. Når man kælkede eller stod på ski ned af dalens bakke om aftenen, var der ligesom en god og eventyragtigt stemning.

En gang imellem skete det, at Frøknerne også tog sig en kælketur. Det syntes vi, var enormt sejt.

Når sneen kom til Sejergårdsskolen fik de fleste af os røde kinder under de toppede huer. Det var herlige dage og uger. Når sneen så endelig smeltede, var det med at komme ud til Gedestien og skråle "Når vinteren rinder i grøft og i grav" – når vi så bækkene af smeltet snevand flyde langs Gedestien på vej mod Aastrup.

Fotos til ovenstående artikel og forside er taget af Jan Lehmann, der gik på kostskolen fra 1956 til 1960

KONTAKTEN bringer her en meget spændende, og for nogles vedkomne kontroversiel artikel af Finn Helmer, vedr. en helt ny type atomkraft. Finn var jo manden, der udviklede 10 GIGA bits netværk og en virksomhed, der blev solgt for 10 milliarder (10.000 millioner) kroner i år 2000 (i dag, 20 år efter er TDC stolte over at kunne tilbyde deres kunder 5 GIGA. Det vil være spændende at følge, om Finn's nye ambitioner går i opfyldelse. Redaktionen ønsker Finn alt muligt held og lykke med det store globale projekt.

Læs Finn's nedenstående artikel, og bedøm selv.

Finn Helmer, R67

ATOMKRAFT I DANMARK

Af Finn Helmer, R67

Hvad laver man når man er én gammel TMR elev og er blevet 70 år, og har brugt hele sit liv til at starte virksomheder? Jo, man starter en virksomhed, som kan løse hele jordens energiproblem.

Helt tilbage fra 1958 til 1962 kørte der et eksperiment med et mikro atomkraftværk på bare 50 MW og eksperimentet gik særdeles godt. Udviklingen blev imidlertid stoppet, og man byggede i stedet store værker.

De store værker havde nogle fordele og nogle ulemper. En af ulemperne var, at et stort værk kun brugte 1 % af uranen, og resten blev til højradioaktivt materiale, som skulle lagres i flere hundredetusinde år. Noget af restmaterialet kunne dog bruges til fremstilling af atomvåben, hvilket våbenindustrien og flere nationer havde en stor interesse i at udvikle.

Så målet og strategien for vores nye virksomhed "SAMIIA" blev følgende:

- Skal løse verdens CO2 problem og være CO2 neutralt.

- Et lille anlæg, skulle passe i en almindelig container og være 100 gange mere sikkert end et traditionelt atomkraftværk. Et traditionelt atomkraftværk er 1.500 gange mere sikkert end et kulfyret kraftværk.
- Værket skal bruge 85 % af uranen, og skal kunne køre på det affald, der i dag er lagret rundt om i hele verden. Når affaldet er brugt, skal det kunne bruge grundstoffet Thorium som har egenskaber som Uran men som giver et minimum af affald, og det affald skal kun lagres hundrede af år.

Resultatet er et teoretisk design, som løser alle målene, og det betyder, at man kan fremstille energi til hele jordkloden i 2.500 år. Thorium er et affaldsprodukt i almindelig minedrift som skal deponeres sikkert i minen igen, idet det er et lavradioaktivt materiale.

Når anlægget ikke er større, kan det placeres de fleste steder, hvilket betyder, at Elnettet i Danmark ikke skal udbygges for 50 milliarder kroner, som det ellers kræves, hvis man alene anvender energi fra vindmøller.

Samiia vil ikke selv producere anlæg, det vil være for tidskrævende, men vi vil skaffe kapital og plads til udvikling og koordinere bygningen af prototypen. Der er flere virksomheder, i hele verden der arbejder med designet. Samiia har en aftale med et land, der tillader bygningen af prototype værket, og Samiia har allerede tilsagn om en ordre på 2.500 værker, så der er lagt op til en kæmpe succes.

Samiia er samtidig i gang med at skaffe kapital til projektet og alle kan investere i selskabet. Den mindste investering er 100 € og giver afkast fra virksomheden. Virksomheden er etableret som et Amba (andelsselskab med begrænset ansvar).

I den sammenhæng er det ærgerligt, at Danmark bruger milliarder af kroner på vindmøller i stedet for at investere i udviklingen af denne nye type atomkraft.

Californien har som mønsterstat i USA satset på sol og vind, og deres omlægning er nået meget langt. De havde dog det problem, at de i denne sommer havde flere strømudfald på grund af manglede vind, så flere hundrede tusinde hjem var uden strøm i flere dage.

Dette bliver også noget, vi kommer til at opleve, hvis vi ikke udvikler andre energiformer end vind. I sommer var EU's elforsyning tæt på at bryde sammen, fordi der manglede vind.

Danmark fik i den forbindelse hovedparten af deres strøm fra atomkraftværker samt fra kulfyrede værker.

Lige kort om sikkerhed:

Hvis man tager en produceret enhed på 1 Terre Watt og ser på hvor mange dødsfald, produktionen koster, så ser det således ud:

Kulfyret kraftværker: 1508

Traditionelt A-kraftværk: 0,8 (inklusive Tjernobyl, 3 mile øen og Fukushima ulykken i Japan)

Tænk, hvis man bekymrede sig lige så meget om menneskeliv i kraftværksbranchen som med Covid19

Samiia's værk er 100 gange mere sikkert, eftersom det kører på 750 grader smeltet salt. Det giver den egenskab, at det er selvregulerende. Når der bruges energi, så stiger proceshastigheden, og når der ikke bruges energi, falder proceshastigheden, så temperaturen hele tiden er den samme.

Hvis anlægget skulle bryde sammen, så saltet løber ud, afkøles det som følge af den omgivende temperatur og stivner, i modtætning til et traditionelt anlæg, der bygger på vanddamp under enormt tryk, som vil spredes over et større område, hvis anlægget bryder sammen.

Saltet kan puttes tilbage og anvendes igen og vil ikke spredes som radioaktivt materiale.

Her kommer Green Peace ind.

Tænk, at de har modarbejdet atomkraft i en menneskealder og stadig forsøger at stoppe etableringen af Frankrigs Atomkraftværker. Dette alene baseret på ren uvidenhed.

Det ene atomkraftværk man fik stoppet i Tyskland, producerede hele Danmarks energibehov og det helt CO2 frit.

Green Peace bærer en stor del af ansvaret for den manglende udvikling af A-kraft. Der er dog en klar tendens til, at udviklingen af atomkraft nu spreder sig i det meste af verden.

Samtidig er det langt mere interessant at investere i en aktivitet, der på stort set alle områder er værdiskabende, i stedet for kun at finansiere protester.

Polen vil gå over til atomkraft, og i Holland er 60 % af befolkningen for atomkraft. I begge lande kræver befolkningen, at fremtidens energiudfordringer løses via atomkraft.

På verdensplan er det blevet anerkendt, at problemet med CO2 udledning ikke kan løses uden atomkraft.

Vind er ikke vejen og giver store problemer i forhold til transmission af strømmen gennem elnettet når der er overproduktion skal man af med energien. Der er også problemer med bl.a. affald fra møllerne og recycling af de udslidte mølled dele, specielt møllevinger allerede efter 35 år, er et kæmpe forureningsproblem.

Det første værk som Samiia udvikler er meget dyrt. Men som ved enhver serieproduktion, bliver prisen for de efterfølgende værker en brøkdel af prisen for det første værk. Tænk blot på en bil fra første version til en serieproduceret version.

Den dag værket kører, vil strømprisen samtidig falde kraftigt.

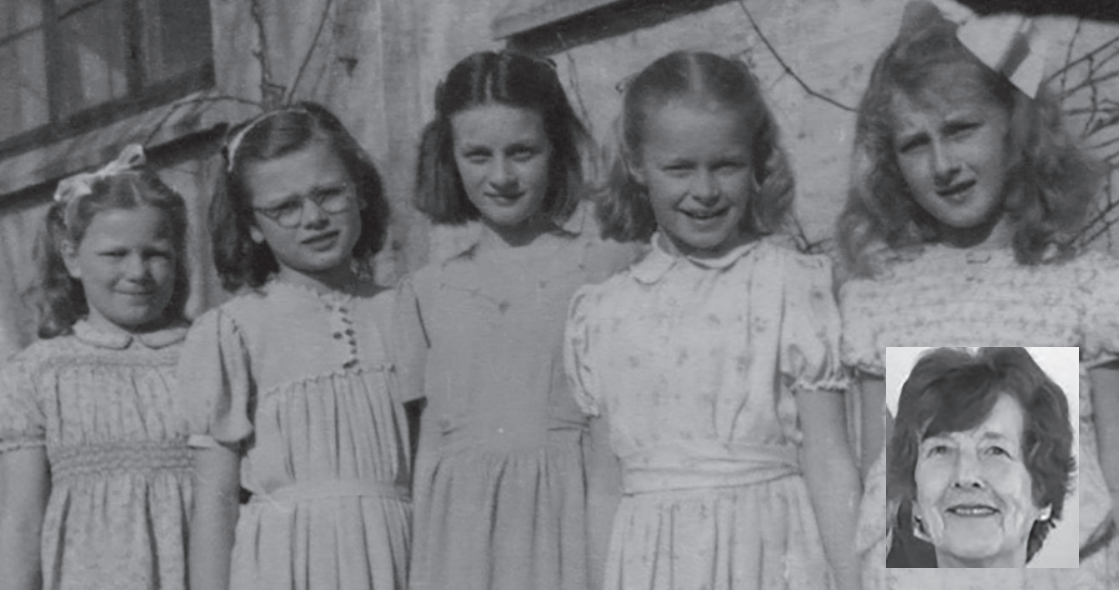
Hvis du investerer i Samiia, er du med til udviklingen af en energigirrig løsning, og din investering giver løbende afkast.

Som direktør i GIGA har vi gjort det før, vi startede i 1992 med 6 mand og en gæld på 3,5 millioner. I 2000 var vi 130 mand og blev solgt til Intel i USA for 10 Milliarder.

Det betød at en aktie i Giga som i 1997 kostede 20.000 kr. var 4 millioner værd i 2000.

Vær med på en sådant eventyr med Samiia.

Jeg er ganske sikker på, at vi kan gøre det, og vil du vide mere, så kan det opleves på web adressen: <https://samiiadeenmarkcooperative.com/>

Birthe Falk Petersen, ?, Hanne Schiørring, Marianne Mørup, Ruth Iversen. Ruth Rollitt på lille billede.

KOSTELEV-PIGERNE PÅ TMR I 40'ERNE OG 50'ERNE

Af Ruth Rollitt

Jeg har flyttet meget i mit liv, men sikkert aldrig så tit, som da jeg gik på TMR!

Da jeg først ankom i 1947 som 8-årig, boede de 'Små' på et lille værelse på første sal, overfor frk. Henriksens værelse – ved siden af de små drenge sovesal. Jeg husker ikke, hvor mange vi var. De "Store" boede i den anden bygning ved siden af de store drenge sovesal. Så flyttede jeg med de andre til et værelse mellem spisesalen og hr. og fru Hansens lejlighed og køkkenet. Jeg delte den med to af Grønlænder-pigerne og andre, hvis navne jeg ikke husker.

Så blev gymnastiksalen lavet om til de to smukke stuer, hvor frøknerne havde deres skriveborde og hvor vi kunne sidde om aftenen. Før det havde de brugt værelserne, vi flyttede ind i, til højre for hoveddøren.

De store pigers værelse ved siden af hoveddøren.

Der hygges på værelset.

Vi sov i køjesenge – jeg tror vi var otte – og havde hver et skab til vores personlige ting. Vi havde et langt bord med bænk på hver side, hvor vi kunne sidde og hygge os. De store piger flyttede ned og sov i værelset med vindue til haven. Der var vaskekumner med koldt vand i mellemrummet og et toilet til deling og vi gik i brusebad i kælderens hver tirsdag aften!! Frøken Krarup overvågede os og efter vi alle var rene, klippede hun vores negle. Fra tid til anden fik vi en kop med en æggeblomme og sukker og rørte os en æggesnaps, imens hun læste historier for os. Én af de små fik at vide, at hvis hun drak en masse vand og satte sig oven på radiatoren for enden af bordet, ville hun begynde at fløjte, når vandet blev varmt – og der sad hun i lang tid uden at der skete noget! Og grunden var, at hun havde et stort mellemrum mellem fortænderne – fik hun at vide!! Vi havde det sjovt og dejligt med hinanden.

Hver aften holdt vi døren åben ud til gangen og alle sang: 'Nu lukker sig mig Øje' og i ugerne op til Jul hængte vi sokker op ved siden af vores seng

Dette er vist nok før sengetid.

i stor forventning. En "nisse" eller måske frøken Hesseldahl smuttede ind ubemærket, mens vi sov, og næste morgen fandt vi noget lækkert! Sådan var det den gang – vi var så heldige.

Derefter blev jeg stor og flyttede ind til det næste værelse. Her var der to gange to køjesenge, og ved siden af var der en sovesofa til den femte – med bord og en bænk. Her havde vi også vores egne skuffer.

Endelig kom den sidste flytning – denne gang til stueetagen ved siden af frøknernes "allerhelligst", hvor der stod et kæmpestort gammelt bornholmerur, der slog hvert kvarter, indtil vi snedigt fandt ud af, hvordan vi kunne få det til at være stille.

Jeg var på TMR i syv dejlige år. Sikke mange herlige minder og sikke mange dejlige venner jeg fik – og sikke mange af dem, jeg stadig er i forbindelse med!

Kommoden, hvor vi hver især havde en skuffe.

KOMMENDE ARRANGEMENTER

JULEMØDE OG GENERALFORSAMLING 2020

PGA. **CORONAVIRUS** HAR
BESTYRELSEN BESLUTTET AF AFLYSE JULE-
MØDET OG GENERALFORSAMLINGEN. GE-
NERALFORSAMLINGEN 2020 VIL I STEDET
VIL BLIVE AFHOLDT VED NÆSTE ÅRS GENE-
RALFORSAMLING.

BESTYRELSEN ER KED AF DET – OM NOGEN
– MEN VI TØR IKKE UDSÆTTE HINANDEN
FOR EVT. SMITTE, DA VI VIL VÆRE TÆT SAM-
LET – IKKE MINDST NÅR VI SPISER.

VI BEDER SÅLEDES OM MEDLEMMERNES
FORSTÅELSE, OG HÅBER, DET VIL VÆRE
MULIGT AT MØDES IGEN I DET NYE ÅR.

BESTYRELSEN

IN MEMORIAM

Vi har desværre modtaget meddelelse om, at nedenstående gamle skolekammerater er afdøjet ved døden:

Jesper Groth (Harris), R63, den 28. november 2019

Niels Jørgen Skærbæk (Niller), R66, den 30. oktober 2019

Elevforeningen havde meget lidt kontakt med både Jesper og Niels Jørgen de sidste mange år, men de vil begge blive husket som nogle dejlige skolekammerater.

Ingen af dem var dog medlem af elevforeningen.

Æret være deres minde.

Bestyrelsen

KIM ALRING

Vores mangeårige trofaste annoncør i KONTAKTEN, højt estimeret musiker og ejer af GAYA Musik i Holbæk, Kim Alring er desværre afdøjet ved døden på en ferie på Filippinerne den 21. februar af et hjerteanfald efter en dykker tur. Han blev blot 62 år. Han var igennem mange år en værdsat leverandør og samarbejdspartner med skolen, ligesom han trofast annoncerede i KONTAKTEN.

Tak for samarbejdet.

Æret være Kim Alrings minde.

Bestyrelsen

IN MEMORIAM

Vor gamle skolekammerat – Christian Rosenkrantz til Rosenholm Slot – er desværre afdøet ved døden meget uventet den 12. juni under en operation i Kassel.

Christian gik på skolen fra 1960-1963. Christian var lidt anderledes end os andre, men en ualmindelig sød og trofast kammerat, som jeg havde hjemme på week-end ophold. Desværre egnede Christian sig ikke til at gå på en kostskole, så han havde en svær tid, der vist ikke blev nemmere, da han kom på Herlufsholm, inden han endelig kom til gymnasiet i vist nok Hornslet – og boede hjemme på slottet.

Christian flyttede efter nogle år til Kassel i Tyskland, hvor han mødte og giftede sig med Angelika. De boede og arbejdede i Kassel. Sammen fik de 4 børn, hvoraf de 2 i dag bor i Danmark.

Christian og Christians mor – Carin Rosenkrantz – gjorde inden hans mors død, Rosenholm til en fond. Her sad Christian indtil for få år siden som formand for fondsbestyrelsen. I dag er det Christians ældste søn Kolja Rosenkrantz, der har ansvaret.

Jeg har gennem alle årene holdt kontakt til Christian via julekort vi sendte til hinanden. Christian og hans familie har også besøgt os et par gange, når de var i Danmark.

Jeg vil savne Christian, og mine tanker går til Angelika og de 4 børn.

Æret være Christians minde.

Peter Tretow-Loof

Christian var ikke medlem af Elevforeningen.

PERSONALIA

Kaja Kusk og
Finn Helmer.

BRYLLUPPER

Lørdag den 13. juni 2020 holdt Kaja Kusk og Finn Hermer R67, bestyrelsesmedlem – bryllup. Vielsen foregik i parrets nye meget fantastisk hus i Ugerløse. Det store hus har de selv designet.

Det er jo helt fantastisk at de begge i en sen alder har valgt af få papir på hinanden. Elevforeningens bestyrelse holdt vores sommermøde hos dem den 30. august. Udover at Elevforeningen sendte en buket på bryllupsdagen, gav bestyrelsen det "unge" brudepar et par flotte beplantede krukker til deres store terrasse.

Endnu engang – et stort tillykke.

Eva Hede og
Flemming Ellingsen.

Lørdag den 5. september 2020 sagde tidligere skoleleder på skolen – Flemming Ellingsen og nuværende skoleleder – Eva Hede – ja til hinanden. Elevforeningen sendte naturligvis også her en lykønskingsbuket.

Et stort og varmt tillykke med brylluppet.

Vi må sige, at amorinerne stortrives på det midtsjællandske.

Bestyrelsen

**Advokatfirmaet
Lunøe | Schack Petersen**

Advokat Klaus Lunøe (H)
Advokat Anne Schack Petersen

Ny Adelgade 5, 1. - 1104 København K
Tlf. 7020 8031 – Mobil 2444 3458
CVR.nr 40047026

MEDDELELSE OM ADRESSEÆNDRING

Elevforeningen
v/formand Troels Hallig
Høgevej 1
2970 Hørsholm
Tlf +45 2423 2658
th@troels-hallig.dk

Tal

Kig godt på de tre bogstaver. Læser du ordet "tal" som i et regnestykke? Eller tal som i en invitation til samtale? Mange regner med, at sådan nogen som os udelukkende tænker på tal. Altså på de røde og de sorte, de store og de små. Men virkeligheden er, at relationer og samtale er altafgørende for os. Dialog er vejen til fælles værdi. Det har vi altid in mente. Derfor står der for os både tal og tal.

Lad os mødes om din virksomheds forretningsmæssige udfordring.

Kontakt

PwC
Eventyrvej 16,
4100 Ringsted
T: 3945 3945

Revision. Skat. Rådgivning.

IMR

TMR ELEVFORENINGEN

v/formand Troels Hallig

Høgevej 1

2970 Hørsholm

Telefon +45 2423 2658

th@troels-hallig.dk

e-mail: info@tmr-elevforeningen.dk

www.tmr-elevforeningen.dk